

گوش بردهستانی

آواشناسی، ساخت واژه و واژگان

لیلا ناظرزاده

سرشناسه: ناظرزاده، لیلا
عنوان و نام پدیدآور: گویش بردستانی / لیلا ناظرزاده
مشخصات نشر: تهران، انتشارات مایا، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری: ۳۴۷ص.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۴۶-۵۱۲-۰
وضعیت فهرست نویسی: فیپا
موضوع: زبان‌های ایرانی -- گویش‌ها
رده بندی کنگره: PIR۳۲۸۶
رده بندی دیویی: ۴۹۴
شماره کتابشناسی ملی: ۸۴۵۶۳۵۶

ب:ا
انتشارات مایا

گویش بردستانی

لیلا ناظرزاده

نشر: مایا

توبت چاپ: اول ۱۴۰۰

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۴۶-۵۱۲-۰

لیتوگرافی، چاپ، صحافی: ترنج

صفحه‌آرایی و طرح جلد: گروه هنری مایا

حق چاپ برای ناشر محفوظ می‌باشد.

ارتباط با ما:

☎ ۰۹۱۹۵۱۴۴۱۰۰۰-۲۱۶۶۴۱۰۸۱۴

📷 nashr_maya

✉ nashrmaya@gmail.com

دفتر و فروشگاه مرکزی: خیابان انقلاب، فخررازی، شهدای ژاندارمری غربی، شماره ۸۸، تلفن: ۶۶۴۱۰۸۱۴
فروشگاه ۱: خیابان شریعتی، نرسیده به دولت، شماره ۱۴۸۵، تلفن: ۲۲۶۰۲۵۵۵

فصل اول: شناخت نامه

موقعیت جغرافیایی ۳۱

وجه تسمیه ۳۳

گوش منطقه ۳۴

فصل دوم: آواشناسی

آواشناسی و واج شناسی ۳۷

زنجیره ی گفتاری ۳۷

هم خوان ها ۳۸

هم خوان های انفجاری ۴۰

هم خوان های سایشی ۴۲

هم خوان های انفجاری - سایشی ۴۵

هم خوان های خیشومی ۴۶

هم خوان های کناری ۴۶

هم خوان ها غلتان ۴۷

نیم واکه ۴۸

جدول فهرست هم خوان های گوش بردستان ۴۸

جدول واج های هم خوانی ۵۱

کشش هم خوان ها ۵۲

واکه ها ۵۳

- واکه ساده ۵۳
- واکه مرکب ۵۳
- واج واکه‌ای ساده ۵۴
- واج واکه فرازین ۵۷
- فهرست واج‌های واکه‌ای ساده و مرکب ۵۹
- کشش واکه‌ها ۵۹
- واج‌آرایی ۶۰
- توزیع واکه‌ها ۶۱
- توزیع هم‌خوان‌ها ۶۴
- انفجاری ۶۴
- انفجاری‌ها دولبی ۶۴
- انفجاری‌های دندانی ۶۴
- انفجارهای لثومی کامی ۶۵
- انفجاری‌های سخت کامی ۶۵
- انفجاری‌های پس ملازی ۶۶
- انفجارهای چاکنایی ۶۶
- سایشی‌ها ۶۸
- لبی - دندانی ۶۸
- سایشی - چاکنایی ۶۸
- سایشی - لثوی ۶۸
- سایشی - لثوی - کامی ۶۹
- سایشی ملازی ۶۹
- خیشومی‌ها ۷۰
- خیشومی‌ها - لبی ۷۰
- خیشومی - لثوی ۷۰

غلطی‌ها ۷۱

ساختمان هجا ۷۱

ساختمان هجای / CV / ۷۲

نمونه‌هایی از ساختار / CV / ۷۴

ساختار هجای / CVC / ۷۵

ساختار هجای / CVCC / ۷۸

نمونه‌های ساختار هجای / CVCC / ۷۸

ترتیب هجایی ۸۳

فرایندهای آوایی ۸۵

همگونی ۸۶

ابدال ۸۷

حذف ۸۸

حذف هم‌خوان ۸۹

حذف واکه ۹۶

افزایش ۹۸

قلب (جابه‌جایی) ۱۰۲

خستگی شدگی ۱۰۳

تفاوت‌های واکه‌ای ۱۱۱

دوگان‌سازی (اتباع) ۱۱۸

دوگان‌سازی ناقص ۱۱۸

دوگان‌سازی کامل ۱۱۹

واحدهای زیر زنجیری ۱۲۰

تکیه ۱۲۰

جایگاه تکیه در واژه‌های اسم و صفت ۱۲۰

اسم ساده ۱۲۱

اسم با پسوند جمع ۱۲۱

- اسم مشتق ۱۲۱
 اسم مرکب ۱۲۱
 صفت ساده ۱۲۲
 صفت مشتق ۱۲۲
 صفت مرکب ۱۲۲
 صفت برتر ۱۲۲
 جایگاه تکیه در واژه‌های ضمیر و عدد و قید ۱۲۳
 ضمیر ۱۲۳
 قید ۱۲۳
 عدد ۱۲۳
 مصدر ۱۲۳
 جایگاه تکیه در حروف ربط و اضافه ۱۲۴
 حروف اضافه ۱۲۴
 حروف ربط ۱۲۴
 جایگاه تکیه در افعال ۱۲۴
 تکیه در صورت‌های فعل حال ۱۲۴
 تکیه در صورت‌های فعل ماضی ۱۲۶
 نواخت ۱۲۸
 آهنگ ۱۲۸
 آهنگ افتان ۱۲۸
 آهنگ خیزان ۱۲۹
 آهنگ افتان - خیزان ۱۲۹
 آهنگ خیزان - افتان ۱۳۰

ساخت واژه ۱۳۲

اسم ۱۳۲

وابسته‌های دستوری ۱۳۲

شمار ۱۳۲

معرفه ۱۳۳

نکره ۱۳۴

مالکیت ۱۳۶

اسم‌های توزیعی ۱۳۶

اسم جمع ۱۳۷

اسم جنس ۱۳۸

شیوه‌های بیان زمان ۱۳۹

ساعات شبانه روز ۱۳۹

تقسیمات شبانه روز ۱۴۰

روزهای هفته ۱۴۱

ماه‌های سال ۱۴۱

ضمیر ۱۴۲

ضمیر شخصی ۱۴۲

ضمایر شخصی منفصل ۱۴۳

ضمایر شخصی متصل ۱۴۳

ضمیر مشترک ۱۴۵

ضمیر مشترک انعکاسی ۱۴۶

ضمایر اشاره ۱۴۷

ضمایر اشاره تاکیدی ۱۴۷

ضمایر اشاره مکانی ۱۴۸

ضمایر متقابل ۱۴۸

ضمایر پرسشی ۱۴۹

پیشگفتار

بشر از دیرباز به صورت اجتماعی می زیسته و یکی از مهم ترین نیازهای آدمی در زندگی اجتماعی برقراری ارتباط با هم نوعان و ایجاد تفهیم و تفاهم است که در این میان «زبان» مهم ترین ابزار و وسیله به شمار می آید. (باقری، ۱۳۸۵: ۱۷)

کلی ترین تعریف زبان این است که مجموعه ای از دلالت ها یعنی نشانه هاست. مراد از دلالت یا نشانه در اینجا هر نوع علامتی است که در روابط میان افراد بشر به کار بیاید و چون علامت ها انواع مختلف دارد، انواع زبان نیز مختلف است (ناتل خانلری، ۱۳۶۱: ۷)

همه حواس ظاهر ما ممکن است وسیله ایجاد زبان بشود. پس زبان بوئیدنی و زبان پسودنی (لمس) و زبان دبلنی و زبان شنیدنی هست. (همان، ۱۳۶۱: ۸)

یکی از ویژگی های همگانی زبان ها صورت گفتاری آن ها است. یعنی همه گروه های انسان ها از راه تولید گفتار با یکدیگر ارتباط برقرار کرده اند و عامل اصلی ارتباط میان افراد همه جوامع انسانی گفتار است (مشکوه الدینی، ۱۳۸۵، مقدمه)

هر بار که کسی چیزی به دیگری می گوید، عمل گفتار روی می دهد. گفتار همیشه امری جزئی و انضمامی است، یعنی در مکان معین و زمان معین انجام می گیرد و لازمه تصور آن گوینده است و شنونده و امر معینی که عمل گفتار برای آن به کار رفته است.

به خلاف گفتار که همیشه انضمامی است و جنبه عینی و فیزیکی داشته و از فردی به فرد دیگر فرق می کند، زبان امری کلی و انتزاعی است.